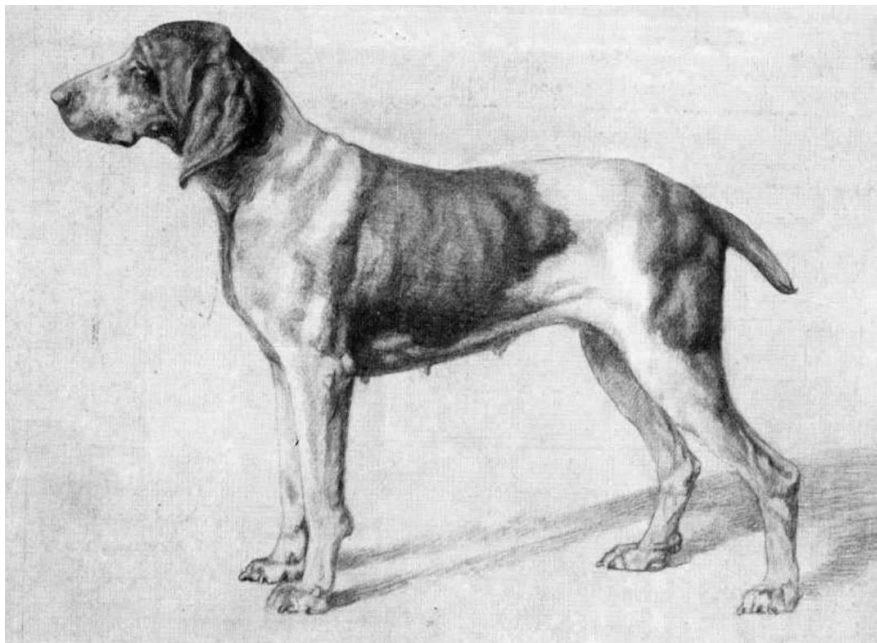

Wzorzec FCI nr 202

WYŻEŁ WŁOSKI KRÓTKOWŁOSY
(BRACCO ITALIANO)

Ta ilustracja niekoniecznie pokazuje idealny przykład rasy.

Tłumaczenie z języka włoskiego: Anna Musiał

Kraj pochodzenia: Włochy

Data publikacji obowiązującego wzorca: 13.11.2015

Użytkowanie: pies wystawiający

Klasyfikacja FCI:

Grupa 7 Wyżły.

Sekcja 1 Wyżły kontynentalne.

Typ kontynentalny.

Podlegający próbom pracy.

RYS HISTORYCZNY:

Pies o starożytnym włoskim rodowodzie. Wykorzystywany do polowań na ptactwo za pomocą sieci, z biegiem czasu przystosował się do polowań z bronią palną. Czternastowieczne freski potwierdzają niepodważalną niezmienną Bracco Italiano przez wieki tak pod względem jego morfologii, jak i myśliwskich cech użytkowych.

Selekcjonowany z uwagi na szybki i przestrzenny kłus, a także naturalny aport.

WYGLĄD OGÓLNY:

Mocnej i harmonijnej budowy, o krzepkim wyglądzie. Preferuje się psy proporcjonalne i średniego wzrostu, o suchych kończynach, dobrze zarysowanych mięśniach i wyrazistych liniach, z dobrze wyrzeźbioną głową o widocznych oczodołach, elementach, które nadają psu charakterystyczny wygląd dla rasy.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia jest równa lub nieznacznie większa od wysokości w kłębie. Długość głowy jest równa 4/10 wysokości w kłębie, szerokość głowy, mierzona na wysokości łuków jarzmowych jest mniejsza od połowy długości głowy. Mózgowieczaszka i kufa równej długości.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Wytrzymały i odpowiedni do każdego rodzaju polowania, poważny, inteligentny, o wybitnej podatności na szkolenie, pojętny i łatwy w układaniu.

GŁOWA:

Kanciasta i wąska na wysokości łuków jarzmowych, długość mózgowioczaszki jest równa długości kufy.

Linie mózgowioczaszki i kufy są rozbieżne tzn. prosta będąca przedłużeniem linii kufy powinna wznosić się powyżej guza potylicznego i krzyżować z linią mózgowioczaszki optymalnie w połowie jej długości.

Mózgowioczaszka:

Czaszka: oglądana z profilu ma kształt bardzo otwartego łuku. Oglądana z góry, w osi podłużnej tworzy wydłużoną elipsę. Szerokość czaszki mierzona na poziomie łuków jarzmowych nie powinna przekraczać połowy długości głowy.

Guz potyliczny i łuki brwiowe są zaznaczone.

Bruzda czołowa jest widoczna i kończy się w połowie mózgowioczaszki. Grzebień kości międzyciemieniowej jest krótki i słabo zaznaczony.

Wyraźny guz potyliczny.

Stop - nie zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Trufla nosa: pojemna o dużych i rozwartych nozdrzach, delikatnie wystająca z przodu poza linię fafli, z którymi tworzy kąt.

Kolor: mniej lub bardziej różowy, cielisty lub brązowy w zależności od umaszczenia.

Kufa: Grzbiet nosa jest lekko wysklepiony lub prosty.

Długość kufy jest równa połowie długości głowy, a jej wysokość jest równa 4/5 jej długości.

Boki kufy oglądane z przodu lekko zbiegają się do przodu zachowując dobrą szerokość. Podbródek jest słabo widoczny.

Wargi: fafle górne dobrze rozwinięte, cienkie i zwisające, ale nie obwisłe, widziane z przodu i boku zachodzą na żuchwę.

Widziane z przodu tworzą pod truflą nosa odwrócone „V”, kącik wargowy musi być widoczny, ale nie obwisły.

Uzębienie: łuki zębowe dobrze dopasowane, zęby ustawione prostopadle, zgryz nożycowy. Dopuszczalny zgryz cęgowy.

Policzki suche.

Oczy: rozstawione półbocznie, o pocziwym wyrazie, ani głęboko osadzone, ani wylupiaście, raczej otwarte, powieki owalne z brzegami dobrze przylegającymi do gałki ocznej, niedopuszczalne ektropium i entropium; tęczówka oka w kolorze mniej lub bardziej ciemnej ochry lub brązu w zależności od umaszczenia.

Uszy: dobrze rozwinięte, bez naciągania powinny sięgnąć końca nosa. Ich szerokość jest równa przynajmniej połowie ich długości; nieznacznie uniesione; wąskie u nasady i osadzone na wysokości łuków jarzmowych, sprężyste, przedni płatek ucha zawija się lekko do środka, przylegając do policzka, końcówka ucha zaokrąglona.

SZYJA:

Mocna, w formie ściętego stożka, o długości nie mniejszej niż 2/3 długości głowy, dobrze osadzona na karku.

Widoczne lekkie, rozdzielone i sprężyste podgardle.

TUŁÓW:

Linia górna: podzielona na dwa odcinki: pierwszy - ukośny, biegnie od kłębu do 11 kręgu piersiowego, drugi - lekko wypukły, łączy się z zadem.

Kłęb: wyraźny, z lekko oddzielonymi łopatkami.

Lędźwie: szerokie, dobrze umięśnione, krótkie i lekko wypukłe.

Zad: długi (około 1/3 wysokości w kłębie), szeroki, dobrze umięśniony, idealny kąt ustawienia miednicy w stosunku do poziomu – 30 st.

Grzbiet:

Klatka piersiowa obszerna, pojemna sięgająca do łokci, nie klinowata, o dobrze wysklepionych żebrach, zachodzących ukośnie do tyłu

Linia brzucha: prawie pozioma w części piersiowej, lekko wznosząca się ku górze w części brzusznej

OGON:

Mocny przy nasadzie, prosty, z lekką tendencją do zwężania się, pokryty krótkim włosem. Kiedy pies jest w ruchu, a szczególnie podczas szukania, noszony poziomo lub prawie poziomo.

Ogon naturalny nie powinien sięgać dalej niż do stawu skokowego i powinien mieć wyżej wyszczególnione cechy. U psów używanych do polowania, kopiowany zgodnie z ustawą o ochronie zwierząt, powinien mieć długość 15-25 cm licząc od nasady ogona.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Wrażenie ogólne: bardzo swobodne w ruchu.

Łopatka: mocna, dobrze umięśniona, długa i ukośna

Ramię: ukośne, przylegające do klatki piersiowej.

Łokieć: wzgórek łokcia znajduje się w linii poprowadzonej pionowo od najwyższego punktu łopatki do ziemi.

Przedramię: silne, pionowe o dobrze widocznych ścięgnach.

Śródreczę: proporcjonalne, suche, dobrej długości i lekko ukośne.

Łapy:

mocne, owalne, z dobrze wysklepionymi palcami, pazury silne i zagięte w kierunku podłoża. Białe, w kolorze ochry lub brązowe, w mniej lub bardziej intensywnym kolorze w zależności od umaszczenia; opuszki elastyczne i suche.

Kończyny tylne:

Uda: długie, od góry do dołu nie wygięte, umięśnione, tylne krawędzie prawie proste.

Kolano: dobrze kątowne

Podudzie: mocne.

Stawy skokowe: szerokie.

Śródstopie: relatywnie krótkie i suche. Łapy tylne: o takich samych cechach jak przednie; są wyposażone w wilcze pazury, których brak nie jest wadą. Podwójne wilcze pazury są tolerowane.

CHODY:

Wydłużony i szybki kłus z mocną akcją kończyn tylnych, podczas polowania z głową i truflą nosa standardowo uniesioną powyżej linii grzbietu.

OKRYWA WŁOSOWA:

Skóra: odporna, ale elastyczna, cieńsza na głowie, podgardlu, pachwinach i dolnych częściach ciała.

Kolor widocznych błon śluzowych, cielisty lub brązowy, musi odpowiadać umaszczeniu, niedopuszczalne czarne plamy.

Wewnętrzne błony śluzowe jamy ustnej są różowe; u psów o umaszczeniu biało-brązowym cętkowanym lub łaciatym, czasami występują jaśniejsze brązowe lub brunatne plamy.

Szata Włosy krótkie, gęste i błyszczące, cieńsze i krótsze na głowie, uszach, przodzie kończyn i łapach.

Umaszczenie:

- białe,

- białe z większymi lub mniejszymi plamami w kolorze pomarańczowym lub bursztynowym o różnej intensywności zabarwienia

- białe z większymi lub mniejszymi plamami w kolorze brązowym,

- białe z nakrapianiem w kolorze jasno – pomarańczowym lub brązowym,

W tym ostatnim przypadku preferuje się metaliczny połysk sierści i ciepły odcień brązu przypominający mnisi habit.

Preferuje się symetryczną maskę na głowie, ale tolerowany jest jej brak.

WIELKOŚĆ i WAGA

Wysokość w kłębie od 55 do 67 cm.

Wysokość preferowana:

u psów: 58 - 67 cm

u suk: 55 - 62 cm

Waga: między 25 a 40 kg, w zależności od wzrostu.

WADY:

Wszystkie odstępstwa od tego, co podano powyżej, powinny być traktowane jako wady, powodujące odpowiednie obniżenie oceny w zależności od stopnia ich nasilenia, konsekwencji zdrowotnych, wpływu na dobrostan psa i jego zdolność do wykonywania tradycyjnej pracy.

Wady ciężkie:

- Wyraźny tyłozgryz.
- Nadmiar skóry powodujący nadmierne lub niepodzielone podgardle oraz zmarszczki na głowie.
- Wysokość w kłębie o 2 cm mniej lub więcej niż określone limity.
- Ogon wywinięty w górę jest wysoce niepożądany

Wady eliminujące:

Psy agresywne i bojaźliwe, oraz posiadające fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości powinny zostać zdyskwalifikowane.

- rozszczepiona trufla nosa
- zbieżność linii głowy i kufy
- porcelanowe oko
- przodozgryz
- brak jednego jądra - wnętrostwo
- brak pigmentu na nosie lub powiekach
- umaszczenie płaszczowe czarne, czarno-białe, jednobarwne, tricolor, ewidentnie podpalane
- skóra i błony śluzowe z plamkami w kolorze czarnym

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym. Tylko psy pełnowartościowe, klinicznie zdrowe i typowe, mogą być wykorzystane do celów hodowlanych.